

HODNOCENÍ PRŮBĚHU DOKTORSKÉHO STUDIA MGR. DAGMAR MAGINCOVÉ

Dagmar Magincová, absolventka bohemistiky na naší fakultě (1990 – 1997) nastoupila do doktorského studia kulturologie v rámci programu obecná teorie a dějiny umění a kultury 3. 10. 2008. Atestace skládala bez nejmenších problémů a v souladu s individuálním studijním plánem: V červnu roku 2009 získala atestaci z filosofie, v září téhož roku vykonala úspěšně obě oborové zkoušky. V následujícím roce proslovila veřejnou přednášku a složila zkoušku jazykovou (ruština). Státní doktorskou zkoušku vykonala v září 2011. To jí umožnilo plně se soustředit na dokončení doktorské práce, kterou nyní předkládá.

Nepřehlédnutelnými atributy této práce jsou zralost, bezpečná teoretická a metodologická fundace a preciznost zpracování. Práce prozrazuje jak šíři badatelského záběru autorky, tak její profese: Kolegyně Magincová přednáší na královéhradecké universitě a zároveň spolupracuje s předními nakladatelskými domy (Arbor vitae, Sefer, Pavel Mervart). Její redakční práci tak lze zaznamenat u tak významných překladových titulů jako *Estetika mizení* Paula Virilia, *Jak se píšou dějiny* Paula Veynea, *Tabu dějin* Marca Ferra, *Na okraji útesu* Rogera Chartiera, *Zrození kliniky* Michela Foucaulta, *Třešticí New York* Rema Koolhaase, ale také u původních českých děl, kde jako příklad může posloužit kniha *Kultura: Biokulturologická perspektiva* Martina Soukupa. Vážím si toho, že tento segment své aktivity sdílí, její *Příručku nakladatelského redaktora* mám v příruční knihovně na dosah od psacího stolu. Podobně si cením kolektivní monografie *O protektorátu v sociokulturních souvislostech*, kterou uspořádala a obohatila cennou studií. Jako učitel shledávám v jejích textech i neklamnou stopu vysoké profesionality pedagogické.

V souvislosti s předkládanou disertační prací kolegyně Dagmar Magincové *Pronikání politického vlivu do kultury a jeho etablování na příkladu činnosti českých nakladatelství v letech 1938–1949* mě nepronásleduje jediná pochybnost a jsem rád, že na konci doktorského studia je před námi tak přesvědčivý důkaz, že rozhodně nebylo promarněno.

V Praze 26. března 2012

PhDr. Vladimír Czumalo, CSc.
školitel